

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2018. július 25.^{*i}

„Előzetes döntéshozatal – Menekültpolitika – 2013/32/EU irányelv – A 31. cikk (8) bekezdése és a 32. cikk (2) bekezdése – Nemzetközi védelem iránti, nyilvánvalóan megalapozatlan kérelem – A biztonságos származási ország elve – Az ezen elvvel kapcsolatos nemzeti szabályok hiánya – A kérelmező megbízhatónak tekintett, de a kérelmező származási országa által kínált védelem megfelelő jellegére tekintettel elégtelen nyilatkozatai”

A C-404/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen (malmöi bevándorlásügyi közigazgatási bíróság, Svédország) a Bírósághoz 2017. július 6-án érkezett, 2017. július 3-i határozatával terjesztett elő az

A

és

a **Migrationsverket**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács)

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J.-C. Bonichot (előadó), A. Arabadjiev, S. Rodin és E. Regan bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a svéd kormány képviseletében A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev és L. Zettergren, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság kormánya képviseletében R. Fadoju, C. Crane és S. Brandon, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: D. Blundell barrister,
- az Európai Bizottság képviseletében K. Simonsson és M. Condou-Durande, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: svéd.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.) 31. cikke (8) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet az A és a Migrationsverket (bevándorlási hivatal, Svédország; a továbbiakban: hivatal) között az utóbbi azon határozatával kapcsolatban folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelyben elutasítja A menekült jogállás megadása és tartózkodási engedély iránti kérelmét, elrendeli származási országába való visszatérését, és megtiltja, hogy két évig Svédországba visszatérjen.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelv (HL 2005. L 326., 13. o.; helyesbítés: HL 2006. L 236., 35. o.) 23. cikke (4) bekezdése g) pontjának szövege a következő:

„Ezenfelül a tagállamok elrendelhetik, hogy a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban a vizsgálati eljárások elsőbbséget élvezzenek vagy azokat gyorsítva folytassák le, ha:

[...]

- g) a kérelmező összefüggéstelen, ellentmondásos, valószínűtlen vagy elégtelen nyilatkozataival világossá tette, hogy kérelme nem meggyőző [az] [...] üldöztetése tekintetében [...].”

- 4 A 2013/32 irányelv (11), (12), (18), (40), (41) és (42) preambulumbekzdése kimondja:

„(11) A kérelmezők nemzetközi védelem iránti igényei a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelve [HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítés: HL 2017. L 167., 58. o.] átfogó és hatékony értékelésének biztosításához a nemzetközi védelem megadására és visszavonására alkalmazandó eljárások uniós keretének az egyetlen eljárás elvén kell alapulnia.

(12) Ezen irányelv fő célkitűzése, hogy továbbfejlessze a tagállamokban a nemzetközi védelem megadására és visszavonására alkalmazott eljárások szabályait egy közös uniós menekültügyi eljárás létrehozása céljából.

[...]

- (18) A tagállamoknak és a nemzetközi védelmet kérelmezőknek egyaránt az áll érdekében, hogy a megfelelő és teljes körű vizsgálat lefolytatásának sérelme nélkül a nemzetközi védelem iránti kérelmek ügyében a lehető legrövidebb időn belül határozat szülessen.

[...]

- (40) A nemzetközi védelem iránti kérelmek megalapozottságának vizsgálatakor a fő szempont a kérelmező biztonsága a származási országban. Amennyiben egy harmadik ország biztonságos származási országnak tekinthető, a tagállamok azt biztonságosnak nyilváníthatják, és egy adott kérelmező vonatkozásában feltételezhetik annak biztonságát, kivéve ha a kérelmező ennek ellentmondó jelekre hívja fel a figyelmet.
- (41) Tekintettel a harmadik országok állampolgárainak és hontalan személyeknek nemzetközi védelemre jogosult személyként való elismerésének terén elért harmonizálás szintjére, közös feltételeket kell meghatározni a harmadik országoknak biztonságos származási országgá nyilvánítására vonatkozóan.
- (42) Egy harmadik országnak az ezen irányelv céljából való biztonságos származási országgá nyilvánítása nem jelent teljes garanciát azon ország állampolgárainak biztonságára nézve. A minősítés alapjául szolgáló értékelés természeténél fogva csak az adott országban fennálló általános polgári, jogi és politikai körülményeket, valamint azt tudja figyelembe venni, hogy az üldöztetésért, kínzásért vagy embertelen és megalázó bánásmódért vagy büntetésért felelős személyeket felelősségre vonják-e a gyakorlatban, ha megállapítják a felelősségüket az adott országban. Ezért fontos, hogy amennyiben egy kérelmező alátámasztja, hogy érvényes okok alapján az az ország az ő adott körülményei között nem tekinthető biztonságosnak, az ország biztonságossá nyilvánítását a továbbiakban az ő esete vonatkozásában nem lehet relevánsnak tekinteni.”

5 Ezen irányelv 1. cikke értelmében:

„Ennek az irányelvnek a célja a tagállamokban a [...] nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások megállapítása”.

6 Az említett irányelv „Az elsőfokú eljárások” címet viselő III. fejezetében szereplő első, a „Vizsgálati eljárás” című 31. cikk a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelmeket vizsgálati eljárásban dolgozzák fel a II. fejezetben foglalt alapelvekkel és garanciákkal összhangban.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy – a megfelelő és teljes körű vizsgálat követelményeinek sérelme nélkül – a vizsgálati eljárások a lehető legrövidebb időn belül lezárulnak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálati eljárások a kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül lezárulnak.

[...]

(8) A tagállamok elrendelhetik, hogy a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban a vizsgálati eljárásokat a 43. cikkel összhangban gyorsítva és/vagy a határon és/vagy a tranzitzonekban folytassák le, ha:

a) a kérelmező, benyújtott kérelmében és az általa előterjesztett tények tekintetében a [2011/95 irányelv] szerinti nemzetközi védelemre jogosultként való elismerés szempontjából csak irreleváns információkat közölt;

b) a kérelmező ezen irányelv értelmében biztonságos származási országból származik;

[...]

e) a kérelmező egyértelműen összefüggéstelen és ellentmondásos, egyértelműen hamis vagy nyilvánvalóan valószínűtlen, a származási országgal kapcsolatos, kellően ellenőrzött információknak ellentmondó nyilatkozatokat tett, ami világossá tette, hogy kérelme nem meggyőző annak tekintetében, hogy a [2011/95] irányelv értelmében minősülhet-e nemzetközi védelemre jogosult személynek;

[...]”

7 A 2013/32 irányelv 32. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„A fentiekén kívül a tagállamok – amennyiben nemzeti joguk így rendelkezik – nyilvánvalóan megalapozatlannak tekinthetik a kérelmet azon megalapozatlan kérelmek esetében, amelyek esetében megvalósul a 31. cikk (8) bekezdésében felsorolt körülmények egyike.”

8 Ezen irányelv „A biztonságos származási ország elve” címet viselő 36. cikkének szövege a következő:

„(1) Az ezen irányelvvel összhangban biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik ország – a kérelem egyéni vizsgálatát követően – csak akkor tekinthető e kérelmező tekintetében biztonságos származási országnak, ha:

a) a kérelmező annak az országnak az állampolgára; vagy

b) a kérelmező korábban abban az országban szokásos tartózkodási hellyel bíró hontalan személy,

és nem adott elő semmilyen komoly indokot arra vonatkozóan, hogy az ő egyedi körülményei szempontjából és nemzetközi védelemre jogosult személyként való elismerése tekintetében az ország nem minősül biztonságos származási országnak a [2011/95] irányelvvel összhangban.

(2) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban további rendelkezéseket és szabályokat állapítanak meg a biztonságos származási ország elvének alkalmazására.”

9 A 2013/32 irányelvnek a „Harmadik országok biztonságos származási országgá nyilvánítása nemzeti szinten” címet viselő 37. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek olyan jogszabályokat, amelyek a I. melléklettel összhangban lehetővé teszik, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálata céljából nemzeti szinten biztonságos származási országokat határozzanak meg.

(2) A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják az e cikkel összhangban biztonságos származási országnak nyilvánított harmadik országokban fennálló helyzetet.

(3) Széleskörű információs forrásokat kell alapul venni – különös tekintettel a más tagállamoktól, az [Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalról {EMTH}], az [Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságától {UNHCR}], az Európa Tanácstól és más megfelelő nemzetközi szervezetektől származó információkra – annak felmérése során, hogy egy ország e cikkel összhangban biztonságos származási országnak minősül-e.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról az országokról, amelyeket e cikk rendelkezéseinek megfelelően biztonságos származási országnak nyilvánítottak.”

- 10 Ezen irányelvnek „A biztonságos származási országok kijelölése a 37. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában” címet viselő I. melléklete értelmében:

„Egy ország biztonságos származási országnak minősül, ha a jogi helyzet, a demokratikus rendszerben való jogalkalmazás és az általános politikai körülmények alapján kimutatható, hogy általában és következetesen nem tapasztalható a [2011/95] irányelv 9. cikkében meghatározott üldöztetés; nem alkalmaznak kínzást, sem embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést, és nem fenyeget megkülönböztetés nélküli erőszak sem nemzetközi, sem belső fegyveres konfliktushelyzetekben.

Ezen értékelés elvégzése során számításba kell venni többek között azt, hogy milyen mértékben nyújtanak védelmet üldöztetés, vagy rossz bánásmód ellen, a következők révén:

- a) az ország vonatkozó törvényei és rendeletei, és alkalmazásuk módja;
 - b) [a Rómában 1950. november 4-én aláírt] [...] [az] emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben [kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.] és/vagy [az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1966. december 16-án elfogadott] [...] [a] Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában [kihirdette: az 1976. évi 8. tvr.] és/vagy az Egyesült Nemzetek kínzás elleni egyezményében [kihirdette: az 1988. évi 3. tvr.] meghatározott jogok és szabadságok tiszteletben tartása, különösen az olyan jogoké, amelyektől az említett európai egyezmény 15. cikkének (2) bekezdése alapján nem lehet eltérni;
 - c) a visszaküldés tilalma elvének tiszteletben tartása a [Genfben 1951. július 28-án aláírt, a menekültek helyzetére vonatkozó, egyezménnyel] összhangban;
 - d) az említett jogok és szabadságok megsértése elleni hatékony jogorvoslati rendszer biztosítása.”
- 11 A 2013/32 irányelv „A hatékony jogorvoslathoz való jog” címet viselő 46. cikke (5) és (6) bekezdésének szövege a következő:

„(5) A (6) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok lehetővé teszik a kérelmező számára, hogy a területén maradjon mindaddig, amíg le nem jár a kérelmező hatékony jogorvoslathoz való jogának gyakorlására adott határidő, és amennyiben a kérelmező a határidőn belül élt ezen jogával, a jogorvoslati kérelem elbírálásáig.

(6) Egy olyan határozat esetében, amely:

- a) egy kérelmet a 32. cikk (2) bekezdésével összhangban nyilvánvalóan megalapozatlannak [...] minősít [...]

[...]

a bíróság – az érintett kérelmező kérésére vagy hivatalból – döntést hozhat arról, hogy a kérelmező a tagállam területén maradhat-e, ha a határozat célja a kérelmezőnek a tagállam területén maradáshoz való jogának megszüntetése és amennyiben ilyen esetekben a nemzeti jogszabályok nem írják elő, hogy a kérelmezőnek jogában áll a tagállamban maradni a jogorvoslati kérelem elbírálásáig.”

A svéd jog

- 12 A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a svéd jog egyáltalán nem tartalmaz a 2013/32 irányelv értelmében vett biztonságos származási országokkal kapcsolatos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket.

- 13 Az utlänningslag (a külföldiekről szóló törvény; SFS 2005, 716. sz.) 2016. december 31-ig hatályos változata 8. fejezetének 19. §-a előírta, hogy a hivatal elrendelheti az általa hozott kiutasítási határozatok – akár a jogerőre emelkedésük előtti – azonnali végrehajtását, ha a menedékjog iránti kérelem nyilvánvalóan megalapozatlan, és nyilvánvaló, hogy más ok miatt tartózkodási engedély sem adható.
- 14 A kérdést előterjesztő bíróság szerint ez a rendelkezés 2017. január 1-jei hatállyal módosult azzal a céllal, hogy a svéd jog figyelembe vegye a menekültügyi eljárásoknak a 2013/32 irányelv és különösen az irányelv 31. cikkének (8) bekezdése révén történt átdolgozását. A hivatal ezen időponttól kezdve tehát elrendelheti az általa hozott kiutasítási határozatok – akár a jogerőre emelkedésük előtti – azonnali végrehajtását, amennyiben a külföldi állampolgár által kifejtett tények a menedékjog iránti kérelem szempontjából „irrelevánsak”, illetve „nem megbízhatók”, és ily módon a menedékjog iránti kérelmét nyilvánvalóan megalapozatlannak kell minősíteni, továbbá amennyiben egyébként nyilvánvaló, hogy más ok miatt tartózkodási engedély sem adható.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 15 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a szerb állampolgársággal rendelkező A 2017 márciusában menedékjog és tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be Svédországban.
- 16 E kérelem alátámasztása céljából arra hivatkozott, hogy 2001 és 2003 között egy illegális paramilitáris csoport vele szemben fenyegetést és erőszakot alkalmazott, valamint hogy 2003-ban panaszt tett e csoporttal szemben. Megemlítette, hogy 2012-ig a szerb hatóságok és az Egyesült Nemzetek Ideiglenes Koszovói Közigazgatási Missziója (MINUK) által biztosított tanúvédelemben részesült, e védelem során azonban Szerbiában különböző helyeken – többek között börtönben – helyezték el. E körülmények miatt mondott le 2012-ben a védett tanú jogállásáról és ehelyett származási falujában rejtőzött el, tette mindezt annak ellenére, hogy továbbra is halálos fenyegetéseket kapott.
- 17 A hivatal elutasította az említett kérelmet, mivel úgy vélte, hogy az nyilvánvalóan megalapozatlan azon az alapon, hogy – maga a kérelmező által nyújtott információk szerint – a Szerb Köztársaság hatékony védelmet tudott számára kínálni, és hogy elsődlegesen a származási ország hatóságaira hárul a kérelmező álláspontja szerint vele szemben elkövetettekhez hasonló fenyegetésekkel szembeni védelem biztosítása.
- 18 A határozat elutasításával egyidejűleg az államterület elhagyására irányuló, azonnal végrehajtható kötelezettséget is megállapítottak, tekintettel arra, hogy nyilvánvalóan nem állt fenn olyan tényező, amely alapján helyt lehetett volna adni a menedékjog iránti kérelemnek, és tekintettel arra, hogy A nem terjesztett elő a tartózkodási engedély iránti kérelmének alátámasztása céljából releváns érvelést.
- 19 A keresetet indította a hivatal határozatával szemben a Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen (malmöi bevándorlásügyi közigazgatási bíróság, Svédország) előtt, amely felfüggesztette az államterület elhagyására irányuló kötelezettség végrehajtását.
- 20 Ez a bíróság arra kíván választ kapni, hogy hogyan kell értelmezni a 2013/32 irányelv 31. cikkének (8) bekezdését, amely – ezen irányelv 32. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezve – lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy bizonyos kérelmeket mint nyilvánvalóan megalapozatlanokat utasítsanak el.

- 21 E körülmények között a Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen (malmöi bevándorlásügyi közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A felülvizsgált 2013/32 irányelv 31. cikke (8) bekezdésének értelmében nyilvánvalóan megalapozatlannak kell-e tekinteni a [kérelmező] által szolgáltatott, megbízhatónak tartott, és így a kérelem vizsgálatának alapjául szolgáló, de a nemzetközi védelem szükségességének alátámasztása szempontjából azzal az indokkal elégtelennek tekintett információkat tartalmazó kérelmet, hogy a származási országra vonatkozó adatokból az tűnik ki, hogy a hatóságok elfogadható védelmet biztosítanak?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 22 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikke (8) bekezdésének – az ezen irányelv 32. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett – b) pontját akként kell-e értelmezni, hogy az lehetővé teszi, hogy – amennyiben a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállam nem fogadott el a biztonságos származási ország elvének alkalmazására irányuló szabályokat – egy nemzetközi védelem iránti kérelmet nyilvánvalóan megalapozatlannak minősítsenek egy, az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló olyan helyzetben, amelyben egyrészt a kérelmező származási országával kapcsolatos információkból kitűnik, hogy ott elfogadható védelem biztosítható a kérelmező számára, és amelyben másrészt az a kérelmező elégtelen információkat nyújtott a nemzetközi védelem megadásának igazolása céljából.
- 23 Amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, a hivatal a 2013/32 irányelvet átültető nemzeti jog alapján lényegében mint nyilvánvalóan megalapozatlant utasította el A kérelmét, azon együttes indokok alapján, hogy A származási országában, Szerbiában létezik hatékony védelem, valamint hogy A nem bizonyította, hogy ez az ország nem kínál fel számára megfelelő védelmet az álláspontja szerint vele szemben elkövetett fenyegetésekkel szemben.
- 24 A hivatal ily módon határozatát a nemzetközi védelem iránt a biztonságos származási országok állampolgárai által benyújtott kérelmek kezelése tekintetében a 2013/32 irányelv 36. és 37. cikkében előírtához hasonló indokolásra alapította határozatát.
- 25 E rendelkezések a származási országban fennálló megfelelő védelemmel kapcsolatos egyfajta olyan megdönthető vélelmen alapuló, különös vizsgálati rendszert hoznak létre, amely vélelmet a kérelmező megdönthet, ha a saját különös helyzetével kapcsolatos kényszerítő indokokra hivatkozik.
- 26 Ilyen kényszerítő indokok hiányában a kérelmet a 2013/32 irányelv 31. cikke (8) bekezdésének b) pontjában és 32. cikkének (2) bekezdésében szereplő együttes rendelkezéseknek megfelelően mint nyilvánvalóan megalapozatlant utasíthatják el, ha a nemzeti jogszabály a szóban forgó helyzetet – azaz a jelen ügyben azt, hogy a kérelmező biztonságos származási országból érkezik – ilyenként határozza meg.
- 27 Az egyik következmény azon érdekelt fél számára, akinek kérelmét ezen az alapon elutasítják, hogy ellentétben az egyszerű elutasítás esetére előírtakkal, a kérelmező számára nem engedélyezhető – amint az a 2013/32 irányelv 46. cikke (5) és (6) bekezdésének rendelkezéseiből következik –, hogy jogorvoslati kérelmének elbírálásáig a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállam területén maradjon.
- 28 Ezzel összefüggésben az egyes tagállamok feladata kijelölni az e jogszabály értelmében vett biztonságos származási országokat a 2013/32 irányelv 36. és 37. cikkében, valamint I. mellékletében előírt részletes szabályok szerint, azaz a nemzeti jogalkotónak többek között el kell fogadnia a harmadik országok

jegyzékét az I. mellékletben meghatározott kritériumok szerint, elő kell írniuk az alkalmazásra vonatkozó további rendelkezéseket és szabályokat, tájékoztatniuk kell a Bizottságot a biztonságos származási országok jegyzékéről, illetve annak rendszeres felülvizsgálatáról.

- 29 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben jelzi, hogy az alapeljárásban megtámadott határozat időpontjában – amikor is már lejárt a 2013/32 irányelv releváns rendelkezései átültetésének határideje – a Svéd Királyság nem hozott az előző pontban említettekhez hasonló rendelkezéseket, és nem is írta elő, hogy az ezen irányelv 32. cikkének (2) bekezdése értelmében a kérelem nyilvánvalóan megalapozatlanként való elutasítását vonhatja maga után az, ha valaki biztonságos származási országból érkezik.
- 30 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a 2013/32 irányelv (11) és (12) preambulumbekkezdése, valamint 1. cikke értelmében a nemzetközi védelem megadásának kerete az egységes eljárás fogalmán és a közös minimumszabályokon alapul (lásd analógia útján: 2013. január 31-i D. és A. ítélet, C-175/11, EU:C:2013:45, 57. pont).
- 31 Ennélfogva egy tagállam nem alkalmazhatja a 2013/32 irányelvnek a biztonságos származási ország elvén alapuló eljárásokkal kapcsolatos szabályai szerinti megdönthető vélelmet anélkül, hogy teljes mértékben végrehajtotta volna az említett szabályokat az általa meghozandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket illetően.
- 32 Ami a kérdést előterjesztő bíróság által azzal kapcsolatban kifejezett kétségeket illeti, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikkének (8) bekezdése alapján lehet egy kérelmet nyilvánvalóan megalapozatlannak minősíteni azon az alapon, hogy a kérelmező nyilatkozatai elégtelenek, emlékeztetni kell arra, hogy ez az irányelv átdolgozta a 2005/85 irányelvet.
- 33 Márpedig – noha igaz, hogy a 2005/85 irányelv 23. cikke (4) bekezdésének g) pontja említette a kérelmező „elégtelen” nyilatkozatainak esetét – a 2013/32 irányelvnek az e rendelkezés helyébe lépő 31. cikke (8) bekezdésének e) pontja már nem említi ezt az esetet.
- 34 A 2013/32 irányelv 31. cikke (8) bekezdése e) pontjának – az ezen irányelv 32. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett – szövegéből tehát az következik, hogy egy tagállam nem minősíthet nyilvánvalóan megalapozatlannak egy nemzetközi védelem iránti kérelmet amiatt, hogy a kérelmező nyilatkozatai elégtelenek.
- 35 Következésképpen az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikke (8) bekezdésének – az ezen irányelv 32. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett – b) pontját akként kell értelmezni, hogy az nem teszi lehetővé, hogy – amennyiben a kérelem benyújtásának helye szerint tagállam nem fogadott el a biztonságos származási ország elvének alkalmazására irányuló szabályokat – egy nemzetközi védelem iránti kérelmet nyilvánvalóan megalapozatlannak minősítsenek egy, az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló olyan helyzetben, amelyben egyrészt a kérelmező származási országával kapcsolatos információkból kitűnik, hogy ott elfogadható védelem biztosítható a kérelmező számára, és amelyben másrészt ez a kérelmező elégtelen információkat biztosított a nemzetközi védelem megadásának igazolása céljából.

A költségekről

- 36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 31. cikke (8) bekezdésének – az ezen irányelv 32. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett – b) pontját akként kell értelmezni, hogy az nem teszi lehetővé, hogy – amennyiben a kérelem benyújtásának helye szerint tagállam nem fogadott el a biztonságos származási ország elvének alkalmazására irányuló szabályokat – egy nemzetközi védelem iránti kérelmet nyilvánvalóan megalapozatlannak minősítsenek egy, az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló olyan helyzetben, amelyben egyrészt a kérelmező származási országával kapcsolatos információkból kitűnik, hogy ott elfogadható védelem biztosítható a kérelmező számára, és amelyben másrészt ez a kérelmező elégtelen információkat biztosított a nemzetközi védelem megadásának igazolása céljából.

Aláírások

i — A jelen szöveg kulcskifejezéseket tartalmazó részében, 22., 31., 35. pontjában és rendelkező részében az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.